

26. august 2014

EM 2014/31

I henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan fiskeriet kan bidrage til større beskæftigelse og værdiskabelse i det grønlandske samfund.

(Medlem af Inatsisartut Lars Mathæussen, Siumut)

Begrundelse:

Den beskæftigelsesmulighed, der opstår som følge af fiskearternes tilbagevenden til vore farvande, er der ingen der handler på.

Lederne af fabrikkerne har ikke viljen til at omlægge produktionen, men gentager blot den forslidte frase om: "Hvad gør vi så, når fisken forsvinder?". Sådanne påstande udspringer af manglende viden om det hav, vi er omgivet af, hvorfor påstandene ikke bør være en hindring for, at borgerne i landet kan leve af fiskeriet. Gennem generationer har mange familier, der beskæftiger sig med fiskeri, arvet deres profession gennem læring.

Hele økonomien på området er så ringe, at det kystnære fiskeri ikke kan løbe rundt, og dermed ikke har midler til, hverken at vedligeholde eller forny deres flåde.

Hvis vi skal sikre, at de borgere, der ernærer sig af fiskeri, har gode bolig- og leveforhold samt gode uddannelsesmuligheder for deres børn, er det på tide at gøre noget. Vi i Inatsisartut må stå sammen om at sikre de familier, der lever af fiskeri, får bedre vilkår i dag og fremadrettet, fordi fiskerne er dem, som sikrer landets økonomi.

Vi skal sikre en minimumspris for de fisk, der indhandles. Indledningsvis kunne minimumsprisen fastsættes ved at skelne til den pris, som vores nabolande tilbyder for de samme fiskearter. Disse lande er således fuldt ud klar over, hvilken indhandlingspris de skal give for fisken såfremt fiskeriet skal bestå.

En gennemsnitlig indhandlingspris på 12 kr./kg for de fisk, der fanges i det kystnære fiskeriområde vil sikre, at fiskeriet kan bestå fremadrettet. Det viser mine egne erfaringer - ligesom mine samtaler med fiskerne også bekræfter, at mindsteprisen skal være på det niveau. På den måde kan vi sikre, at de kystnære fiskere kan få midler til vedligeholdelse samt fornyelse af fiskefartøjerne, uden at belaste samfundets kasser.

For at sikre udviklingen af borgernes mulighed for at drive fiskeri, kan vi også diskutere, om vi eventuelt bør omstrukturere den samfundsejede fiskerikoncern Royal Greenland.

Med disse ord håber jeg, at vi får en god debat.